

Садржај	
Увод.....	1
1. Језик и говор.....	2
2 Место језика у људском животу.....	2
2 Функције језика.....	3
2. Govor предшколског детета.....	4
Дечји говорни развој.....	4
Карактеристике дечјег говора.....	5
3 Заостајење у развоју говора.....	6
Дете које мало говори.....	6
Дете које тешко разуме.....	7
7 Развој говора и дечија игра.....	7
3. Васпитно – образовни рад на развоју говора и комуникације.....	8
8 Модел А.....	9
9 Модел Б.....	10
4. Улога васпитача.....	11
5.Језичке размене у вртићу.....	12
12 Развојне способности слушања.....	12
12 Активности на развоју експресивне употребе говора.....	12
6. Књижевност и комуникација.....	13
13 Књижевност као постицај за комуникацију и као модел комуникације.....	13
7. Сценска уметност у развоју говора.....	14
14 Драма за децу.....	14
8. Развој говора и комуникације пред полазак у школу.....	15
15 Закључак.....	16
Литература.....	17

Увод

Приказом књиге „Govor и комуникација“ је од посебног значаја у васпитно-образовном раду са децом предшколског узраста. Методика развоја говора је посебан део методике, примењен на област развоја говора деце као значајне способности за њихов укупан развој. Ослањајући се такође на сазнања развојне и педагошке психологије, опште и предшколске педагогије, лингвистике и психолингвистике методика развоја говора утврђује методе, поступке и средства којима се спонтано и природно доприноси правилном развоју говора деце и њиховом оспособљавању за бројне видове комуникације са околином.

У овој књизи у садржају има осам поглавља кроз која можемо увидети да пружају велико оспособљавање студената будућег васпитача самостално и квалификовано раде на развоју говора деце предшколског узраста као и на развој његових комуникативних способности, кроз разноврсну и богату језичку праксу .

1. Језик и говор

Место језика у људском животу

Можемо рећи да у сваком тренутку свог постојања ми смо окружени језиком. Нерездвојни пратилац људског бића, језик човека одређује на општем, посебном и појединачном плану.

На општељудском или биолошком плану језик човека одређује као *Homo sapiens* који поседује моћ говора који располаже симболиком комуникацијским системом.

Узимајући језик као нешто што се само по себи разуме као то истиче Ранко Бугарски , ми често нисмо свесни његовог значаја, бар док функционише онако као што смо навикли (као дисање, варење, ходање) све док не наиђемо на непознату реч доброг говорника.

Језик човека одређује и на групном или социолошком плану, као припадника заједнице који се служује једним од постојећих језика.

Језик сваког појединца носи и лични печат говорника, посебности који се тичу његовог индивидуалног или психолошког плана који се испољавају у нацртној употреби заједничког језика. Језик у општем смислу јесте моћ говора, способност свих људи да међусобно комуницирају, који представља биолошко наслеђе људске врсте. Може се рећи да је језичка способност урођена: дете је наследно обдарено апстрактном шемом граматике па му излагање језику средине потребно да би усвојио посебна граматичка правила карактеристична за матерњи језик.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com